

Abies procera 'Glauca'

jodła szlachetna 'Glauca'

(C) fot. Grzegorz Falkowski

Odmiana o intensywnie niebieskich igłach i wolnym tempie wzrostu w porównaniu do gatunku. W Polsce drzewo osiąga około 8 m wysokości po 30 latach uprawy. Gałęzie są grube i sztywne, gęsto pokryte tępyimi, dosyć sztywnymi igłami. Charakterystyczne wywinięcie dolnych igieł sprawia, że gałązki są nimi niemal całkowicie przykryte. Niebieski odcień igłom nadaje gruba warstwa wosku. W maju na peryferyjnych częściach pędów bocznych, zwłaszcza na niżej położonych gałęziach, pojawiają się wyjątkowo okazałe, ciemnoróżowe kwiaty męskie. Przypominają one owoce malin, z tą tylko różnicą, że są nieco mniejsze. Kwiaty żeńskie tworzą się na gałęziach w szczytowej części korony. Dojrzałe szyszki osiągają spektakularne rozmiary i są wyjątkowo ozdobne, sterczące, mają do 25 cm długości i 6-10 cm średnicy. Czasami pod własnym ciężarem przekrzywiają się wraz z gałęziami. Szyszki pojawiają się u dosyć młodych, kilku lub kilkunastoletnich roślin, co czyni jej jeszcze bardziej atrakcyjnymi, gdy można je podziwiać na wysokości wzroku. Niestety szyszki nie są trwałe i po dojrzeniu nasion (późnym latem) rozpadają się całkowicie, uwalniając nasiona i łuski, pozostawiając po sobie jedynie trzpień (osie szyszek). Jodła szlachetna wymaga gleb żyznych, próchnicznych, stale umiarkowanie wilgotnych, ale przepuszczalnych. Nie lubi gleb mokrych i bagiennych, na których powstają zastoiska wodne. Najlepiej czuje się uprawiana na podłożach o odczynie lekko kwaśnym, na stanowiskach słonecznych. Sadzona w cieniu rośnie wolno i źle, a igły nie wybarwiają się na niebiesko. Ponieważ zwykle jest rozmnażana przez szczepienie w pierwszych latach uprawy wymaga prowadzenia przy paliku, do momentu wytworzenia silnego pędu przewodniego. Starsze egzemplarze bardzo dobrze wyglądają sadzone w parkach, ogrodach przydomowych, na rabatach w towarzystwie innych drzew i krzewów iglastych. Najlepiej prezentuje się w miejscach eksponowanych, jako soliter lub w luźnych grupach. Choć jest odporna na mróz, należy sadzić ją w miejscach zacisznych, osłoniętych od wiatru.

autorzy opisu tekstowego: Grzegorz Falkowski; Związek Szkółkarzy Polskich

grupa roślin

iglaste

grupa użytkowa

iglaste

forma	drzewo
siła wzrostu	roślina wolnorosnąca
pokrój	nieregularny stożkowy
docelowa wysokość	od 5 m do 10 m
barwa liści (igieł)	szare, niebieskawe, srebrzyste
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
owoce	szyszki, szyszkojagody
naświetlenie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn kwaśny
rodzaj gleby	przeiętna ogrodowa próchniczna
walory	ciekawy pokrój ozdobne szyszki/szyszkojagody ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona ogrody przydomowe ogrody orientalne
zastosowanie	rabaty soliter (pojedynczo) ogrody osiedlowe
strefa	6b

autor opisu tabelarycznego: Wiesław Szydło;